

*Gældende formulering.**Forslaget.*

i Reglen først finde Sted, efter at samtlige Vidner ere endelig afhørte.

§ 9. Er Skibet forulykket eller forladt i Søen, eller har det stødt paa Grund og ikke kunnet komme af uden fremmed Hjælp eller Overbordkastning eller Kapning, eller har det lidt Skade ved Ildsvaade eller haft Sammenstød med andet Skib, eller er det uden for dansk Havn blevet ramt af nogen Ulykke, hvorved Menneskeliv er gaet tabt, — har Retten i Sammenhæng med Søforklaringen paa det offentlige Vegne og med den Myndighed, som tilkommer Retten i offentlige Undersøgelsessager ved Forhør at søge Aarsagerne til Ulykken saa vidt muligt oplyste.

Nævnlig bør det undersøges, om Ulykken er en følge af:

- a) Fejl eller Mangel ved Skibet, dets Udrustning eller Bemanding;
- b) Skibets Overlastning, Lastens urigtige Stuvning eller Fordeling eller dens farlige Beskaffenhed eller utilstrækkelige eller uforsvarlige Ballastning;
- c) Forseelse eller Forsømmelse af Skipper eller Mandskab eller af andet Skibs Skipper eller Mandskab;
- d) Forseelse eller Forsømmelse af Lods eller Mangler ved Søkort, Fyr, Sømærker eller andre til Sikkerhed for Søarten anbragte Indretninger, eller Forseelse eller Forsømmelse fra de Personers Side, hvem Tilsynet dermed og Betjeningen deraf er betroet.

Er i Tilfælde, som falde ind under denne Paragraf, Søforklaring afgiven i Udlandet i Henhold til Sølovens § 40, sidste Stykke, har Skibets Fører at melde sig til Retten i den første danske Havn, hvortil han ankommer med Skibet eller dets Mandskab, for at Søforhør efter de i nærværende Paragraf omhandlede Regler kan blive optaget.

§ 10. Fremkommer der under et Søforhør Omstændigheder, som tyde paa, at der foreligger et Forhold, som kan medføre Strafansvar for Skipperen eller andre, der hører under dansk Strafferet, har Retten at træffe de Foranstaltninger, som maatte være nødvendige for at sikre Beviset og den eller de skyldiges Tilstedeblivelse.